

Medlem Hr. N. Neergaard, vilde imidlertid ogsaa bestride Nedskrivningens reelle Rigtighed, idet han sagde, at man aldrig kunde komme til det Resultat, at disse Aktier intet var værd. Spørgsmaalet kan selvfølgelig være Genstand for Tvivl, men det er i hvert Fald ikke rigtigt, at der er nogen Begrundelse for at nedskrive til 50; det Regnskab, som Landmandsbanken sidst aflagde, tillader ikke, hvis man skal bygge helt og holdent paa dette, at optage Aktierne til 50, thi det viser, at der er tabt meget mere end Halvdelen af Aktiekapitalen. Tillige gøres der opmærksom paa, at naar man opretholder Muligheden af en Værdiansættelse af disse Aktier, hviler det paa en eneste Ting, nemlig den, at man tillægger noget andet en Værdi, nemlig Reklretighederne og de russiske Rettigheder, om hvilke Bankinspektøren paa et tidligere Tidspunkt, da Forholdene for disse Rettigheder dog var gunstigere end nu, sagde, at de ingen Værdi havde. Kun ved at tillægge disse Rettigheder en betydelig Værdi lykkes det for Landmandsbanken at opstille et Regnskab, hvorefter Præferenceaktierne endnu holdes i nogen Værdi. I det Øjeblik man antager den af Bankinspektøren, nuværende Nationalbankdirektør Green, anslaaede Vurdering, vil man komme til det Resultat, at ikke blot hele Præferenceaktiekapitalen er tabt, men at der yderligere er et Statsansvar overfor Banken med Hensyn til Bankens øvrige Forpligtelser. Jeg maa derfor mene, at det under de forhaandenværende Omstændigheder er rigtigt, at Finansministeren har nedskrevet Præferenceaktierne, om end jeg altsaa i og for sig kunde have foretrukket, at man var gaaet den Vej, som Socialdemokraterne og vi paa mit Forslag i Fjor anbefalede, nemlig at overføre dem til Statsaktiverne og holde Beløbet indenfor Linien der. Saa kunde man have brugt den Motivering, at disse Aktiers Værdi ikke kunde konstateres. Men hvis man skal ansætte en Værdi, redeligt og bestemt, saaledes som Staten maa gøre det, naar den skal foretage en Ansættelse, kan man ikke godt tillægge Aktierne nogen Værdi — i Virkeligheden er de snarere opført 1 Kr. for højt. Heri ligger der ikke noget som helst, som kan bringe Landmandsbanken i Miskredit, saaledes som den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Pürschel, udtalte. Det ærede Medlem anbefalede tillige ikke at forstyrre Landmandsbanken. Denne Bank fortsætter nu sin Virksomhed under ganske overordentlig gunstige

Vilkaar, Vilkaar, som ved Laane- og Diskontobankens Sammenbrud og de andre Bankers Holdning i den Anledning er blevet endnu gunstigere. Den er begunstiget i en ganske ekstraordinær Grad ved Statens Garanti og ved den Tillid, der nødvendigvis herved er fremskaffet, idet Folk siger, at her er dog et Sted, hvor Statens Garanti dækker alle Indskud. Der er derfor ingen Grund til at tro, at en regnskabsmæssig Opgørelse af, hvorledes Statens Stilling med Hensyn til Præferenceaktierne er, kan frembringe nogen som helst Vanskeligheder for Banken. Det, vi skal gøre, er at blive klare over Statens Stilling, og den skal vi ikke gøre bedre eller anderledes, end den virkelig er. Hvis Forholdene udvikler sig saaledes, at Landmandsbanken tjener det tabte tilbage, vil Statens Stilling, naar Bankens Forhold til Staten løses, være forandret, men dette anfægter ikke Spørgsmaalet om, hvorledes Regnskabet paa et vist Tidspunkt maa opgøres for Statens Vedkommende. Og alle, som har fulgt med i det forløbne Tidrum, vil jo vide, i hvilken Grad man har dadlet, at andre har regnet med, at Tiderne kunde blive bedre og Forholdene forandre sig. Dette har man ikke Lov til at regne med — sker det, er det godt, men man har ikke Lov til at bygge sin Status derpaa, saa bygger man paa noget, der ikke er rigtigt.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre en lille Bemærkning om den nye § 3. Bemærkningen hører naturligt hjemme her og ikke tidligere, da jeg omtalte denne Paragraf. Den højtærede Finansminister opstiller § 3 saaledes, at han opfører Renteindtægten 62,5 Mill. Kr. og trækker saa herfra 2,8 Mill. Kr., saaledes at Renteindtægten opføres til 59,7 Mill. Kr. Derefter opføres der en Udgift til Statsgælden paa 61,3 Mill. Kr. Dette er lidt af en Arv fra den foregaaende Opstilling, hvor man under Kassebeholdningen først opførte Værdier, som ikke eksisterede, og derefter trak Laanet fra. Det havde efter min Mening været naturligere — om det er gørligt af formelle Grunde, maa jeg overlade til den videre Diskussion — at opføre den faktiske Renteindtægt 62,5 Mill. Kr. og nedenunder Statsgælden og under den indenlandske Gæld de 40 Mill. Kr. som Laan hos Nationalbanken med en Renteudgift af 2,8 Mill. Kr. Man vilde herved komme til akkurat samme Resultat: den faktiske Renteindtægt 62,5 Mill. Kr. og Renteudgiften 64,1 Mill. Kr., hvorved altsaa Renteunderskuddet stadig bliver 1,6 Mill. Kr.